

RIIGI TEATAJA

Nr. 52.

23. juunil 1933.

Nr. 52.

- Art. 405. Riigi eelarve tasakaalustamiseks, tööpuuduse vastu võitlemiseks ja töövõimaluste soetamiseks füüsilistelt isikutelt võetava erimaksu määrase muutmise määrus.
406. Riigi ja autasumaade põliseks tarvitamiseks ja omanduseks andmise seaduste elluviimise määrase täiendamise määrus.
407. Määruse ettevalmistavate ja abitööde täitmiseks lubatavate erandite kohta, mil öötöö pagaritööstuses on lubatud § 1 muutmise määrus.
408. Korraldus laevamehaanikute kooli õppetöö alguse, õpilaste vastuvõtmise ja õpilastelt nõutava eelpraktika kohta 1933/1934 kooliaastal.
409. Korraldus merekoolide õppetöö alguse ja õpilastelt nõutava sõidutsensuse kohta 1933/1934 kooliaastal.
410. Otsus alkoholist jookide müügi keeluks Petseris.
411. Korraldus „Piiritusepuhastamise vabrikute osuühisuse“, Tallinnas, mõnesuguste dokumentide sularahas tempelmaksmise korra kohta.
412. Korraldus a.-s. „Tallinna Paberivabrik E. J. Johanson“, Tallinnas, mõnesuguste dokumentide sularahas tempelmaksmise korra kohta.
413. Korraldus a.-s. Eestimaa apteegi- ja rohukaubanduse ühing „Ephag“, Tallinnas, mõnesuguste dokumentide sularahas tempelmaksmise korra kohta.
414. Korraldus Narva linaketramise manufaktuuri ühisuse, Tallinnas ja Narvas, mõnesuguste dokumentide sularahas tempelmaksmise korra kohta.
415. Korraldus firma „Oscar Stude“, Tallinnas, mõnesuguste dokumentide sularahas tempelmaksmise korra kohta.
416. Määruse muudatus liitrohtude ning doseeritud keemiliste ja farmatsoitiliste preparaatide välismaalt sisselaskmise kohta. — Tollitariifi § 113 p.p. 1 ja 2 märkuse järgi välismaalt sisselastavate liitrohtude ning doseeritud keemiliste ja farmatsoitiliste preparaatide nimekirja muudatus.
417. Määrus moratooriumi maksmapanemiseks Kambja Ühispanga kohta.
418. Juhtnõõrid kinnisvarade hindamiseks Tõrvas.
419. Muudatus sundmääruses ehitiste kohta Sindi alevis.

Vabariigi Valitsuse poolt 15. juunil 1933 vastu võetud

405. Riigi eelarve tasakaalustamiseks, tööpuuduse vastu võitlemiseks ja töövõimaluste soetamiseks füüsilistelt isikutelt võetava erimaksu määrase muutmise määrus.

Alus: Riigi eelarve tasakaalustamise, tööpuuduse vastu võitlemise ja eramajanduse korraldamise seaduse §§ 5 ja 6 (RT 92 — 1932).

I.

Riigi eelarve tasakaalustamiseks, tööpuuduse vastu võitlemiseks ja töövõimaluste soetamiseks füüsilistelt isikutelt võetava erimaksu määrase (RT 100

— 1932) §§ 8, 12, 14 ja 16 muudetakse ja pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 8. Muudel füüsilistel isikutel peale eelmistes (2—6) paragrahvides tähendatute, loetakse maksu alla kuuluvaks tuluks 1933 a. tulumaksu määramisel kindlakstehtavad tulusummad, ilma Tulumaksu seaduse §§ 19 p.p. b—d, 21 ja 22 ette nähtud mahaarvamisteta. Tulusummadest arvatakse maha 1932 aasta tulumaks.

Maksu alla kuuluvast tulust võetakse erimaksu järgmiselt:

esimeselt alanud või täielt 1.200 kroonilt	2%
järgnevalt 1.200 kroonilt (üle 1.200—2.400)	3%
„ 1.200 „ („ 2.400—3.600)	4%
„ 2.400 „ („ 3.600—6.000)	5%
„ osalt üle 6.000 krooni	7%.

Tulud alla 600 krooni aastas on maksuvabad.

Maksu arvutamisel tulusummad tehakse ümaraks sadades kroonides, mille juures summad alla 50 krooni arvesse ei võeta ja summad üle 50 krooni loetakse sajak.

Isikuil, kelle tulud koostuvad teenistuse- ja töötasust ning muudest tuludest, kui need viimased ületasid 1932 a. sada krooni, arvutatakse erimaks käesoleva paragrahvi alusel nende kogutulult.

§ 12. Paragrahvide 8 ja 9 põhjal arvutatud erimaksu maksustamisotsused saadetakse maksukohuslasile hiljemalt 1. märtsiks 1934. Vastulauseid nende otsuste kohta võib esitada kahe nädala jooksul, arvates otsuse saamise päevast.

§ 14. Paragrahv 8 tähendatud maksukohuslased, kes kuulusid 1932 a. tulumaksu alla, maksavad erimaksu katteks hiljemalt 15. märtsiks 1933 vähemalt veerandi 1932 a. tulumaksu määra, kuid mitte alla kahe krooni.

Paragrahv 8 tähendatud maksukohuslased, kes kuuluvad 1933 a. tulumaksu alla, maksavad erimaksu katteks hiljemalt 15. detsembriks 1933 vähemalt veerandi 1933 a. tulumaksu määra, kuid mitte alla kahe krooni.

Erimaksu ettemaksust on vabad: 1) töövõtjad, kelle maksustatud üldtulust on üle 60% teenistuse- või töötasu ja kes tasuvad kuumakse §§ 2—6 alusel, ja 2) põllupidajad, kelle maksustatud üldtulust on üle 75% tulu põllumajapidamisest.

§ 16. Maksustamisotsuse põhjal tasuda oleva erimaksu § 8 tähendatud maksukohuslased maksavad riigituludesse hiljemalt 31. märtsiks 1934.

II.

Käesolev määrus hakkab maksma avaldamisega.

Riigivanem J. Tõnisson.

Majanduseminister P. Kurvits.

Riigisekretär K. Terras.

Vabariigi Valitsuse poolt 16. juunil 1933 vastu võetud

406. Riigi ja autasumaade põliseks tarvitamiseks ja omanduseks andmise seaduste elluviimise määruse täiendamise määrus.

Alus: Vabariigi Valitsuse ja ministeeriumide korraldamise seaduse § 3 (RT 28 — 1929).

Riigi- ja autasumaade põliseks tarvitamiseks ja omanduseks andmise seaduste elluviimise määrust (RT 44 — 1930, 46 — 1931, 27 ja 41 — 1932) täiendatakse § 10¹ järgmises redaktsioonis:

§ 10¹. Isikud, kes vabadussõjas vigastada saanud vähemalt 40% tööjõu kaotusega või vabadussõjas langenud sõdurite perekonnaliikmed, hoiavad alal pensioni saamise õiguse, kui nemad saavad kasutamiseks uudismaa krundi või ehitusekrundi-eluasemekoha ja selle kasutamise eest seadusliku rendi ja väljaostumaksu tasuvad.

Riigivanema as. K. Konik.

Põllutööminister J. Zimmernann.

Riigisekretär K. Terras.

407. Hariduse- ja sotsiaalministri 27. aprilli 1933 määruse ettevalmistavate ja abitööde täitmiseks lubatavate erandite kohta, mil öötöö pagaritööstuses on lubatud (RT 39 — 1933) § 1 muutmise määrus.

Antud Pagaritööstuse öötöö keelu seaduse § 4 p. 1 põhjal.

Paragrahv 1 Hariduse- ja sotsiaalministri 27. aprilli 1933 määrmises ettevalmistavate ja abitööde täitmiseks lubatavate erandite kohta, mil öötöö pagaritööstuses on lubatud (RT 39 — 1933) muudetakse ja pannakse maksma järgmisel kujul:

§ 1. Ära kuulates pagaritööandjate ja pagaritöölise organisatsioonide arvamise, luban alata ettevalmistavaid ja abitöid alla 6 töölisega töötavas pagaritööstuses ühel, 6—10 töölisega töötavas pagaritööstuses kahel, 11—15 töölisega töötavas pagaritööstuses kolmel, 16—20 töölisega töötavas pagaritööstuses neljal, 21—25 töölisega töötavas pagaritööstuses viiel, 26—30 töölisega töötavas pagaritööstuses kuuel, 31—35 töölisega töötavas pagaritööstuses seitsmel ja 36 ja rohkem töölisega töötavas pagaritööstuses kaheksal mehel kell 3 hommikul.

Hariduse- ja sotsiaalminister K. Konik.

Töökaitse ja sotsiaalkindlustuse osakonna direktori eest abi E. Nerep.

408. Hariduse- ja sotsiaalministeeriumi koolivalitsuse korraldus laevamehaanikute kooli õppetöö alguse, õpilaste vastuvõtmise ja õpilastelt nõutava eelpraktika kohta 1933/1934 kooliaastal.

Alus: Merekoolide seaduse muutmise seaduse §§ 8 ja 14 (RT 55 — 1931).

§ 1. Õpilaste vastuvõtmine laevamehaanikute kooli 1933 aasta sügisel on 13. ja 14. oktoobril ja õppetöö algus esmaspäeval 16. oktoobril.

§ 2. Laevamehaanikute kooli ettevalmistuseklassi võetakse vastu isikuid, kes lõpetanud 6-klassilise algkooli või ilmutanud vastavaid teadmisi vastuvõtmise eksamil. Vastuvõtmisel antakse eesõigus neile, kellel töökoja või meresõidu alal suurem eelpraktika.

§ 3. Alamastme I kursusele võetakse vastu neid, kes vähemalt 17 aastat vanad, lõpetanud ettevalmistuseklassi või muu vastava kooli kursuse või ilmutanud vastavaid teadmisi vastuvõtmise eksamil ja sõitnud vähemalt 12 kuud merel masina alal.

Tööstuskooli metalliosakonna lõpetajad võetakse vastu alamastme I kursusele meresõidu praktikata.

§ 4. Alamastme II kursusele võetakse vastu isikuid, kes I kursuse lõpetanud.

§ 5. Ülemastmele võetakse vastu neid, kes on õiendanud III järgu laevamehaaniku eksami.

§ 6. Kõik kooli astujad kuuluvad arstlikule järelevaatusele.

Tallinnas, 14. juunil 1933. Nr. 3534.

Hariduse- ja sotsiaalminister K. Konik.

Koolivalitsuse abidirektor A. Borkvell.

409. Hariduse- ja sotsiaalministeeriumi koolivalitsuse korraldus merekoolide õppetöö alguse ja õpilastelt nõutava sõidutsensuse kohta 1933/1934 kooliaastal.

Alus: Merekoolide seaduse §§ 8, 50 ja 51 (RT 137 — 1923, RT 55 — 1931).

§ 1. Õpilaste vastuvõtmine merekoolidesse 1933 aasta sügisel on 13. ja 14. oktoobril ja õppetöö algus esmaspäeval 16. oktoobril.

§ 2. Merekooli ettevalmistuse, I ja II klassi astujailt nõutakse 1933 a. sügisel meresõite tekimehena vähemalt järgmisel määral: ettevalmistuseklassi astujailt — 24 kuud, I klassi astujailt — 28 kuud ja II klassi astujailt — 40 kuud. Merekooli III klassi võetakse vastu neid, kes õiendanud kaugesõidu tüürimehe eksami ja tüürimehena sõitnud vähemalt 20 kuud ligi- või kaugesõidus.

§ 3. Merekooli astujailt õpilastelt nõutav sõidutsensus järgnevatel aastatel arvestatakse järgmiselt:

1934 a. sügisel: ettevalmistuseklassi — 28 kuud, I klassi — 32 kuud ja II klassi — 44 kuud meresõite tekimehena ning III klassi — 22 kuud tüürimehe sõite ligi- või kaugesõidus;

1935 a. sügisel: ettevalmistuseklassi — 32 kuud, I klassi — 36 kuud ja II klassi — 48 kuud meresõite tekimehena ning III klassi — 24 kuud tüürimehe sõite ligi- või kaugesõidus.

§ 4. Kõik kooli astujad kuuluvad arstlikule järelevaatusele.

Tallinnas, 14. juunil 1933. Nr. 3535.

Hariduse- ja sotsiaalminister K. Konik.

Koolivalitsuse abidirektor A. Borkvell.

410. Kohtu- ja siseministri otsus nr. 899-p.

15. juunil 1933.

Vaadanud läbi Petseri-Võru prefekti poolt 10. juunil s.a. nr. 335 all esitatud Petseri kaitsevääringkonna ülema vahekirja 2. juunist s.a. nr. 614 ja arvesse võttes, et kodanikkude tegelikku kaitseväeteenistusse saatmise päeval 1. juulil s.a. korra alalhoidmise mõttes on tarvilik Petseris alkoholiste jookide müügi keeld maksma panna, Piirituse ja alkoholiste jookide müügi seaduse (RT 50 — 1927) § 37 teise lõike põhjal otsustasin:

Alkoholiste jookide müük Petseri linnas, Petseri raudteejaamas ja Petseri linnast Petseri raudteejaama viiva maantee ääres asuvates alkoholiste jookide müügikohtades sulgeda 1. juulil 1933 kuni kella 20.

Kohtu- ja siseminister V. R o o b e r g.

Politseivalitsuse direktor N. R e i m a n.

411. Majanduseministri korraldus „Piiritusepuhastamise vabrikute osaühisuse“, Tallinnas, mõnesuguste dokumentide sularahas tempelmaksmise korra kohta.

Alus: Tempelmaksu seaduse § 17 p. 19 (RT 45 — 1928).

§ 1. Luban „Piiritusepuhastamise vabrikute osaühisusele“, Tallinnas, tempelmaksta sularahaga käesolevas korralduses ette nähtud korras välismaalt saadavad arved.

§ 2. Tähendatud arvete tempelmaksu arvestamiseks peetakse „Piiritusepuhastamise vabrikute osaühisuses“ eri-tempelmaksuraamat, mis sisaldab järgmised lahtrid:

- 1) järjekorranumber;
- 2) sissekande kuupäev;
- 3) firma või isiku nimi kellega dokument tehtud, dokumendi kuupäev ja lühendatud sisu;
- 4) dokumendi summa välisrahas;
- 5) dokumendi summa Eesti rahas;
- 6) tempelmaksu summa.

§ 3. Tempelmaksuraamat tuleb enne tarvitamist läbi nõorida ja maksudevalitsusele esitada kinnitamiseks pitseriga.

§ 4. Tempelmaksuraamatusse kantakse saadud arved kohe peale kättesaamist kronoloogilises järjekorras ja igale dokumendile märgitakse:

- 1) järjekorranumber, mille all dokument tempelmaksuraamatusse kantud;
- 2) dokumendi kättesaamise kuupäev;
- 3) tempelmaksu summa;
- 4) et tempelmaks tasutakse käesoleva korra järgi.

§ 5. Tempelmaksu maksab „Piiritusepuhastamise vabrikute osaühisus“ iga kuu eest järgneva kuu jooksul Eesti Panga Tallinna osakonda ja tempel-

maksuraamatusse märgitakse vastava kokkuvõtte juures, missuguse kviitungi vastu tempelmaksu summa makstud.

§ 6. Käesolev korraldus hakkab maksma 1. juulist 1933.

Tallinnas, 9. juunil 1933. Nr. 656/g-32./12004³².

Majanduseminister P. Kurvits.

Maksudevalitsuse direktor H. Kukk.

412. Majanduseministri korraldus aktsiaseltsi „Tallinna paberivabrik E. J. Johanson“, Tallinnas, mõnesuguste dokumentide sularahas tempelmaksmise korra kohta.

Alus: Tempelmaksu seaduse § 17 p. 19 (RT 45 — 1928).

§ 1. Luban aktsiaseltsile „Tallinna paberivabrik E. J. Johanson“, Tallinnas, tempelmaksta sularahaga käesolevas korralduses ette nähtud korras välismaalt saadavad arved ja vekslid.

§ 2. Tähendatud dokumentide tempelmaksu arvestamiseks peetakse aktsiaseltsis „Tallinna paberivabrik E. J. Johanson“ eri-tempelmaksuraamat, mis sisaldab järgmised lahtrid:

- 1) järjekorranumber;
- 2) sissekande kuupäev;
- 3) firma või isiku nimi kellega dokument tehtud, dokumendi kuupäev ja lühendatud sisu;
- 4) dokumendi summa välisrahas;
- 5) dokumendi summa Eesti rahas;
- 6) tempelmaksu summa.

§ 3. Tempelmaksuraamat tuleb enne tarvitamist läbi nõorida ja maksudevalitsusele esitada kinnitamiseks pitseriga.

§ 4. Tempelmaksuraamatusse kantakse tähendatud dokumendid kohe peale kättesaamist kronoloogilises järjekorras ja igale dokumendile märgitakse:

- 1) järjekorranumber, mille all dokument tempelmaksuraamatusse kantud;
- 2) dokumendi kättesaamise kuupäev;
- 3) tempelmaksu summa;
- 4) et tempelmaks tasutakse käesoleva korra järgi.

§ 5. Tempelmaksu maksab aktsiaselts „Tallinna paberivabrik E. J. Johanson“ iga kuu eest järgneva kuu jooksul Eesti Panga Tallinna osakonda ja tempelmaksuraamatusse märgitakse vastava kokkuvõtte juures, missuguse kviitungi vastu tempelmaksu summa makstud.

§ 6. Käesolev korraldus hakkab maksma 1. juulil 1933.

Tallinnas, 9. juunil 1933. Nr. 569/g-32./11277³².

Majanduseminister P. Kurvits.

Maksudevalitsuse direktor H. Kukk.

413. Majanduseministri korraldus aktsiaseltsi Eestimaa apteegi- ja rohukaubanduse ühing „Ephag“, Tallinnas, mõnesuguste dokumentide sularahas tempelmaksmise korra kohta.

Alus: Tempelmaksu seaduse § 17 p. 19 (RT 45 — 1928).

§ 1. Luban aktsiaseltsile Eestimaa apteegi- ja rohukaubanduse ühing „Ephag“, Tallinnas, tempelmaksta sularahaga käesolevas korralduses ette nähtud korras välismaalt saadavad arved.

§ 2. Tähendatud arvete tempelmaksu arvestamiseks peetakse aktsiaseltsis Eestimaa apteegi- ja rohukaubanduse ühing „Ephag“ eri-tempelmaksuraamat, mis sisaldab järgmised lahtrid:

- 1) järjekorranumber;
- 2) sissekande kuupäev;
- 3) firma või isiku nimi kellega dokument tehtud, dokumendi kuupäev ja lühendatud sisu;

- 4) dokumendi summa välisrahas;
- 5) dokumendi summa Eesti rahas;
- 6) tempelmaksu summa.

§ 3. Tempelmaksuraamat tuleb enne tarvitamist läbi nõorida ja maksudevalitsusele esitada kinnitamiseks pitseriga.

§ 4. Tempelmaksuraamatusse kantakse saadud arved kohe peale kättesaamist kronoloogilises järjekorras ja igale arvele märgitakse:

- 1) järjekorranumber, mille all dokument tempelmaksuraamatusse kantud;
- 2) dokumendi kättesaamise kuupäev;
- 3) tempelmaksu summa;
- 4) et tempelmaks tasutakse käesoleva korra järgi.

§ 5. Tempelmaksu maksab a.-s. Eestimaa apteegi- ja rohukaubanduse ühing „Ephag“ iga kuu eest järgneva kuu jooksul Eesti Panga Tallinna osakonda ja tempelmaksuraamatusse märgitakse vastava kokkuvõtte juures, mis-suguse kviitungi vastu tempelmaksu summa makstud.

§ 6. Käesolev korraldus hakkab maksma 1. juulist 1933.

Tallinnas, 13. juunil 1933. Nr. 563/g-32./7270.

Majanduseminister P. Kurvits.

Maksudevalitsuse direktor H. Kukk.

414. Majanduseministri korraldus Narva linaketramise manufaktuuri ühisuse, Tallinnas ja Narvas, mõnesuguste dokumentide sularahas tempelmaksmise korra kohta.

Alus: Tempelmaksu seaduse § 17 p. 19 (RT 45 — 1928).

§ 1. Luban Narva linaketramise manufaktuuri ühisusele, Tallinnas ja Narvas, tempelmaksta sularahaga käesolevas korralduses ette nähtud korras järgmised dokumendid:

- 1) välismaalt saadavad arved;
- 2) ühisusega tehtavad lepingud, arvates välja lepingud:
 - a) mis tehakse riigiasutustega,
 - b) mis esitatakse vastavale maksuinspektorile Tempelmaksu seaduse § 7 ette nähtud korras, ja
 - c) mis tehakse notarite juures.

§ 2. Tähendatud dokumentide tempelmaksu arvestamiseks peetakse Narva linaketramise manufaktuuri ühisuses kaks eri-tempelmaksuraamatut, nimelt üks ühisuse Tallinna kontoris ja teine Narvas, vabriku kontoris.

Tempelmaksu raamatud peavad sisaldama järgmised lahtrid:

- 1) järjekorranumber;
- 2) sissekande kuupäev;
- 3) firma või isiku nimi kellega dokument tehtud, dokumendi kuupäev ja lühendatud sisu;
- 4) dokumendi summa välisrahas;
- 5) dokumendi summa Eesti rahas;
- 6) tempelmaksu summa.

§ 3. Tempelmaksuraamatud tulevad enne tarvitamist läbi nõorida ja maksudevalitsusele esitada kinnitamiseks pitseriga.

§ 4. Tempelmaksuraamatutesse kantakse Eestis tehtud dokumendid kohe peale nende tegemist või käestandmist, aga saadud dokumendid kohe peale kättesaamist kronoloogilises järjekorras ja igale dokumendile märgitakse:

- 1) järjekorranumber, mille all dokument tempelmaksuraamatusse kantud;
- 2) tempelmaksu summa;
- 3) et tempelmaks tasutakse käesoleva korra järgi.

Välismaalt saadud dokumentidele märgitakse peale p.p. 1—3 tähendatud andmete veel dokumendi kättesaamise kuupäev.

§ 5. Tempelmaksu maksab Narva linaketramise manufaktuuri ühisus iga kuu eest järgneva kuu jooksul Eesti Panga Tallinna ja Narva osakonda ja tempelmaksuraamatutesse märgitakse vastava kokkuvõtte juures, missuguse kviitungi vastu tempelmaksu summa makstud.

§ 6. Käesolev korraldus hakkab maksma 1. juulist 1933.

Tallinnas, 15. juunil 1933. Nr. 614/g-32./7271.

Majanduseminister P. Kurvits.

Maksudevalitsuse direktor H. Kukk.

415. Majanduseministri korraldus firma „Oscar Stude”, Tallinnas, mõnesuguste dokumentide sularahas tempelmaksmise korra kohta.

Alus: Tempelmaksu seaduse § 17 p. 19 (RT 45 — 1928).

§ 1. Luban firmale „Oscar Stude”, Tallinnas, tempelmaksta sularahaga käesolevas korralduses ette nähtud korras välismaalt saadavad arved.

§ 2. Tähendatud arvete tempelmaksu arvestamiseks peetakse firmas „Oscar Stude”, Tallinna peakontoris eri-tempelmaksuraamat, mis sisaldab järgmised lahtrid:

- 1) järjekorranumber;
- 2) sissekande kuupäev;
- 3) firma või isiku nimi kellega dokument tehtud, dokumendi kuupäev ja lühendatud sisu;
- 4) dokumendi summa välisrahas;
- 5) dokumendi summa Eesti rahas;
- 6) tempelmaksu summa.

§ 3. Tempelmaksuraamat tuleb enne tarvitamist läbi nõorida ja maksudevalitsusele esitada kinnitamiseks pitseriga.

§ 4. Tempelmaksuraamatusse kantakse saadud arved kohe peale kättesaamist kronoloogilises järjekorras ja igale arvele märgitakse:

1) järjekorranumber, mille all dokument tempelmaksuraamatusse kantud;

2) dokumendi kättesaamise kuupäev;

3) tempelmaksu summa;

4) et tempelmaks tasutakse käesoleva korra järgi.

§ 5. Tempelmaksu maksab firma „Oscar Stude“ iga kuu eest järgneva kuu jooksul Eesti Panga Tallinna osakonda ja tempelmaksuraamatusse märgitakse vastava kokkuvõtte juures, missuguse kviitungi vastu tempelmaksu summa makstud.

§ 6. Käesolev korraldus hakkab maksma 1. juulist 1933.

Tallinnas, 15. juunil 1933. Nr. 617/g-32./7264.

Majanduseminister P. Kurvits.

Maksudevalitsuse direktor H. Kukk.

416. Muutmise määrus liitrohtude ning doseeritud keemiliste ja farmatsöitiliste preparaatide välismaalt sisselaskmise kohta.

Alus: Sisseveo tollitariifi § 113 p.p. 1 ja 2 märkus (RT 22 — 1932).

Pannakse maksma juuresolev Hariduse- ja sotsiaalministeeriumilt ette pandud nimekirja muudatus liitrohtude ning doseeritud keemiliste ja farmatsöitiliste preparaatide kohta, mis välismaalt sisse lastakse ravitsemise vahenditena Tollitariifi § 113 p.p. 1 ja 2 märkuse järgi.

Käesolev määrus hakkab maksma avaldamisega.

15. juunil 1933. Nr. 5163.

Majanduseminister P. Kurvits.

Tollitariifi § 113 p.p. 1 ja 2 märkuse järgi välismaalt sisselastavate liitrohtude ning doseeritud keemiliste ja farmatsöitiliste preparaatide nimekirja muudatus.

Riigi Teatajas 60 — 1931 avaldatud Nimekirjast liitrohtude ning doseeritud keemiliste ja farmatsöitiliste preparaatide kohta, mis välismaalt sisse lastakse Tollitariifi § 113 p.p. 1 ja 2 märkuse järgi, kustutakse maha:

Arthigon (Schering-Kahlbaum).

Neuro Yatren (Behringwerke).

Tallinnas, 24. mail 1933.

Tervishoiu- ja hoolekandevalitsuse direktori eest Joh. Mä l t o n.

Farmatsöitiline inspektor R. Vallner.

417. Majanduseministri määrus moratooriumi maksmapanemiseks Kambja Ühispanga kohta.

Riigikogu poolt 23. märtsil 1932 vastu võetud Krediitasutiste seaduse (RT 31 — 1932) § 115 põhjal panen maksma moratooriumi Kambja Ühispanga kohta kolmeks kuuks, arvates 20. juunist s.a. kell 10.

Tallinnas, 19. juunil 1933. Nr. 336-J.

Majanduseminister P. Kurvits.

Krediitasutiste inspektor Ed. Vendelin.

Tõrva linnavolikogult 18. mail 1933 vastu võetud

418. Juhtnõõrid kinnisvarade hindamiseks Tõrva linnas.

Antud Linnade sissetulekute, väljaminekute, eelarvete ja aruannete seaduse § 28 (SKS 274 — 1917) põhjal.

I. Hindamise eesmärk ja objektid.

§ 1. Hindamise eesmärgiks on kõigi Tõrva linna piirides asuvate kinnisvarade (hoonete ja maade) aastase puhta sissetuleku ja väärtuse kindlaks-tegemine selleks, et neid varandusi ühetaoliselt maksustada linna kinnisvara-maksuga.

§ 2. Linna kinnisvaramaksu alla käivad kõik Tõrva linna administra-tiiv-piirkonda kuuluvad kinnisvarad või nende osad, välja arvatud:

1) vaimulikkude asutiste ja seltside varandused, mis otsekohe usulisteks tarveteks määratud, nagu kõigi uskude kirikud ja palvemajad, surnuaiad, kabelid j.n.e.;

2) hariduslikuks, heategevaks ja ravimise otstarbeks määratud hooned, samuti teaduslike seltside ja asutiste hooned, kui neid ei kasutata tulu saamiseks;

3) raudtee all olev maa ja raudtee liiklemise tarveteks kuuluvad majad, niisama raudtee päralt olevate puukoolide maa;

4) Tõrva linnaomavalitsuse päralt olevad kinnisvarad;

5) täisehitatud krundid (kinnistuse üksused) kuni 600 m² suuruseni;

6) uued ehitusekrundid omandamise või rentimise aastal;

7) ehitusekrundid, millel asuvad hooned on tulekahju või mõnesuguse juhtumise läbi hävitatud ja sissetulekut ei anna, ühe aasta jooksul, arvates järgnevast 1. juulist või 1. jaanuarist — kumb neist lähemal;

8) uued ehitused sel aastal, millal püstitatud;

9) hooned või nende osad ümberehitamise ajal, kui nad ei võimalda ajutiselt kasutamist.

Märkus 1. Ümberehitamised, mis vähem kui pool aastat aega nõuavad, samuti vähemad parandused hoonete juures, ei vabasta vii-maseid maksustamisest.

Märkus 2. On p.p. 1 ja 2 kinnisvaramaksust vabastatud kinnis-varadest osa elukorteriteks välja üüritud või kaubanduslikuks või töös-tuslikuks otstarbeks kasutatud, siis maksustatakse väljaüüritud või kaubanduslikuks või tööstuslikuks otstarbeks kasutatud osa vastavalt §§ 25, 27 ja 29 ette nähtud hindamiste alustel.

§ 3. Uued ehitused, samuti ümber- ja juurdeehitused kuuluvad maksu alla järgmisest kalendriaastast peale täielikku või osalist valmisaamist kasutamiseks.

§ 4. Riigi hooned, kui nad on riiklikkude asutiste all, maksustatakse pooles suuruses võrreldes teiste kinnisvaradega.

II. Hindamise teostajad ja nende ülesanded.

§ 5. Hindamist toimetavad:

- a) linna kinnisvarade hindamiskomisjon;
- b) linnavalitsus.

§ 6. Linna kinnisvarade hindamiskomisjon koosneb ühest linnavalitsuse liikmest — esimehena ja kolmest liikmest, keda valitakse linnavolikogu poolt volikogu volituste kestvuseni.

§ 7. Hindamiskomisjoni ülesandeks on:

a) linnaameti poolt kogutud ja komisjonile esitatud kinnisvarade koosseisude ja tulude teatelehti läbi vaadata ja täiendada ning selgitada hindamisse puutuvaid küsimusi;

b) koguda andmeid igal poolaastal selle kohta, kas kinnisvarades, mis täielikult või osalt olid maksust vabad, ei ole ette tulnud muudatusi, mis kõrvaldavad vabastamise;

c) toimetada hindamist ja ümberhindamist aluseks võttes vastavaid seadusi ja käesolevaid juhtnööre;

d) pöörduda kahtlustäratavates küsimustes linnavalitsuse poole tarvilikkude juhataste saamiseks;

e) kokku seada hindamisakte, protokolle komisjonitööde kohta j.n.e.;

f) hindamisaktid viibimata edasi anda linnavalitsusele.

§ 8. Hindamiskomisjon on kohustatud toimetama:

a) üldhindamist — linnavolikogu poolt määratud tähtjaks;

b) üksikhindamist — linnavalitsuse poolt määratud tähtjaks.

§ 9. Hindamiskomisjonil on õigus kinnisvarade valdajaid või nende asemikke välja kutsuda seletuste, tõenduste ja täiendavate andmete esitamiseks, kontrollida saadud andmeid kohapeal, samuti toimetada hindamist kohapeal.

§ 10. Kohapealse hindamise ajast teatatakse kinnisvara valdajale või tema asemikule vähemalt 24 tundi enne hindamise toimetamist. Nende puudumine ei takista hindamise ettevõtmist.

§ 11. Hindamiskomisjonil on õigus kutsuda hindamisest osa võtma linnainseneri, arhitekti, maamõõtjat ja teisi asjatundjaid.

§ 12. Hindamiskomisjonil on õigus hindamise juures ettetulevate vastutõrkumiste korral kohaliku politsei abi tarvitada üldises korras.

§ 13. Kinnisvarade hindamisel, millest on huvitatud komisjoni liige kui selle kinnisvara valdaja, hooldaja või volinik, hindamisest ise osa ei võta.

§ 14. Hindamiskomisjon peab oma koosolekuid tarviduse järgi. Koosolekud on otsustusevõimelised, kui neist osa võtavad komisjoni esimees ja vähemalt kaks liiget. Komisjoniliige võib oma lahkavamist märkida hindamisakti.

§ 15. Hindamisaktid peavad olema alla kirjutatud vähemalt kolme komisjoniliikme poolt, esimees kaasa arvatud. Kõik hindamisaktid annab komisjon linnavalitsusele kinnitamiseks.

§ 16. Linnavalitsuse ülesandeks on:

a) vastu võtta kinnisvarade valdajailt palveid hindamise kohta, koguda andmeid valmistaanud chitiste ja maatükkide kohta, mis kuuluvad hindamisele;

b) luua seadusepärane ja ühetaoline hindamise kord ning anda juhatusi hindamiskomisjonile hindamisel tekkinud küsimuste kohta;

c) valvata selle järele, et hindamiskomisjon õigel ajal edasi annaks hindamisaktid;

d) läbi vaadata sissetulnud hindamisaktid ja nende puuduste korral nõuda täiendamist hindamiskomisjonilt;

e) kinnitada hindamisaktid kui § 39 ette nähtud tähtajal ei ole antud hindamise kohta mingisugust vastulauset;

f) teatada kinnisvara omanikkudele hindamise tagajärjed, kaebuse andmise kord ja tähtaeg;

g) vastu võtta kaebusi ja neid otsustada määratud korras (peat. VI).

III. Hindamise põhimäärused.

§ 17. Kõik maksustamisele kuuluvad varandused käivad hindamise alla.

§ 18. Hindamised on:

a) üldine kõigi linna piirides asuvate kinnisvarade kohta;

b) üksikute varanduste hindamine (üksikhindamine).

§ 19. Üldine hindamine võetakse ette sellekohase linnavolikogu otsuse põhjal, kuna üksikuid hindamisi toimetatakse linnavalitsuse otsuse põhjal, kui kinnisvarade koosseisus või sissetulekus on peale üldist hindamist muutusi ette tulnud või kui on tekkinud uued kinnisvarad.

Märkus. Varanduse terve või osalise hävinemise puhul tule, vee või lammutamise läbi või kui hooned on sedavõrd vananenud, et elamine neis keelatakse — võetakse ümberhindamised ette ainult omaniku või valdaja sellekohasel palvel. Üüri- või rendihindade alanemine ei anna põhjust ümberhindamiseks.

§ 20. Uued ja ümber- või juurdeehitatud hooned hinnatakse peale nende täielikku või osalist valmistaamist kasutamiseks.

Märkus. Kas on tarvilik hindamist ette võtta hoone üksikute osade valmistaamisel või peale täielikku valmistaamist, seda otsustab hindamiskomisjon.

§ 21. Hindamisele kuuluvad kinnisvarad jagunevad liikidesse:

a) elumajad,

b) kaubanduse- ja tööstuseettevõtted ja

c) maad.

IV. Hindamise kord.

A. Elumajad.

§ 22. Elumajad ja hooned, mis ei kuulu vabrikute, tehaste, tööstuslikkude ja kaubanduslikkude hoonete hulka, hinnatakse nende sissetuleku järgi.

§ 23. Elumajade ja hoonete üldine sissetulek määratakse kindlaks nii kinnisvara omaniku või tema asemiku kui ka üürikkude poolt ülesantud üüri-summa alusel. Kui aga kinnisvara omaniku või tema esindaja poolt üles antud üürihind võrreldes teiste selle linna piirkonnas maksvate üürihindadega koguni madal on, mis oletada laseb ülesantud andmete sihilikkust või puudulik-

kust, või kui kinnisvara omaniku poolt on kinnisvara antud üürile silmatorkavalt soodsatel tingimustel — kas suguluse, heategevuse või teistel motiividel — hinnatakse ja määratakse kindlaks kinnisvara sissetulek hindamiskomisjoni poolt teistele selles linna piirkonnas maksvatele üürihindadele vastavalt. Kinnisvara omaniku ja teenijate, nagu tööliste, kojamehe j.n.e. või kõrvalistele isikutele tasuta kasutamiseks antud korterid või ruumid ei ole vabastatud maksustamisest ja nende korterite või ruumide üür määratakse kindlaks võrreldes teiste samas majas või naabruses asuvate korterite või ruumide üüriga.

§ 24. Hooned või nende osad, mis ajutiselt kasutamata, maksustatakse ühisel alusel nende hoonetega, missuguseid järjest kasutatakse, välja arvatud § 2 p. 9 ette nähtud juhud.

§ 25. Üldise sissetuleku kindlaksmääramisel võetakse arvesse ainult üüriraha või üürihinna väärtus, mitte aga tasumaks kütmise, mööbli j.n.e. eest. Ruumide sissetuleku kindlaksmääramisel, mis mööbliga üürile antud, arvatakse üldisest üürihinnast maha 20%, mis küttega — 30%, mis mööbli ja küttega üürile antud — 50%.

§ 26. Hindamise juures ei võeta arvesse: keldrid, pööningud, kuurid, pesuköögid ja teised kõrvalhooned, mis ühes elukorteriga ühise maksu eest välja antud.

§ 27. Kinnisvarade maksualuse tulu (aastase puhassissetuleku) kindlaksmääramisel arvatakse üldisest sissetulekust maha 29. septembri 1917 seaduse § 15 ette nähtud kinnisvara ülalpidamise kuludena järgmine protsent:

a) puuehitustel — 60%,

b) segaehitustel — 50%,

c) kivehitustel — 40%,

d) elukorteritest eraldi väljaüüritavatelt kõrvalhoonetelt, nagu tallid, kuurid, garaažid j.n.e. — 40%.

§ 28. On elumaja ühe katuse all aida või muu kõrvalhoonega, hinnatakse mõlemad lahus ja käesolevate juhtnööride § 27 ette nähtud protsendiline mahaarvamine tehakse eraldi.

B. Kaubanduse- ja tööstuseettevõtted.

§ 29. Tööstuse- ja kaubanduseettevõtete alla kuuluvad kinnisvarad (vabrikud, tehased, töökojad, saunad, kaubalaod, restoranid, kauba- ja pangamajad) hinnatakse maksustamiseks nende tõelise hindamisaegse väärtuse järgi, ühes hoonete külge kuuluvate masinate ja sisseseadetega, maaga, ühes arvatud ka ehitiste alla kuuluv maa-ala, ja muude päraldistega, nagu korstnad, kontorite all olevad ehitised, juurdeveoteed ja muud sarnased eraldi seisvad ehitised.

§ 30. Eelmises paragrahvis ülesloetud hoonete ja kruntide väärtus tehakse kindlaks komisjoni poolt, aluseks võttes omaniku või tema esindaja poolt ülesantud andmeid ja tulekinnituse poliise või linnavalitsuse poolt määratud eriteadlaste hindamisi.

§ 31. Ehitised, mille põrandapinnast kasutatakse vähemalt 70% tööstuse või kaubanduse otstarbeks, muu osa aga eluruumideks, maksustatakse nagu tööstuse- ja kaubanduseettevõtted, väärtuse alusel. Erilised elumajad aga tööstuse- ja kaubanduseettevõtete juures maksustatakse tulu alusel §§ 22 — 27 ette nähtud korras.

On ehitisest vähem kui 70% kaubandusliku või tööstusliku ettevõtte all, hinnatakse tema kui elukorteritega hoone §§ 22—27 ette nähtud korras sissetuleku järgi.

§ 32. Masinate ja sisseseadete hindamist toimetavad linnavalitsuse poolt määratud asjatundjad-eriteadlased, kellel on õigus kasutada ettevõtte äriraamatuid, arveid, tulekindlustuse poliise ja muid hinnatava vara väärtust tõendavaid dokumente.

§ 33. Maksualuse väärtuse kindlaksmääramiseks arvatakse maha hoonete, masinate ja sisseseadete hindamiseaegsest hinnast nende korraspidamise kuludeks 10% ning ülejäänud osa loetakse maksualuseks väärtuseks.

C. Maad.

§ 34. Kõik ehitusteta maad hinnatakse linnavolikogult kinnitatud hindade järgi, arvates üldväärtusest maha 10% kruntide korraldamise kuludeks ja maksustatakse nende väärtuse järgi.

§ 35. Ehitustega maast loetakse ehituste aluseks maaks ja jäetakse hindamata 600 m², kuna ülejäänud osa maast hinnatakse § 34 alusel.

Märkus. Selle paragrahvi alla ei kuulu linna piirides olevad talud (põllumajanduslikud üksused), mis maksustatakse sissetuleku järgi.

§ 36. Puu- ja juurvilja ning lilleaiad äriettevõtteinaks maksustatakse sissetuleku järgi. Sissetulek tehakse kindlaks § 23 ette nähtud korras, kusjuures nende maade maksustamisel mahaarvamisi ei tehta ja võetakse arvesse nendelt maadelt saadav puhas sissetulek.

V. Summade ümmarguseks tegemine.

§ 37. Kinnisvara hindamisel kindlaksmääratud tulu või väärtuse summad iga kinnistu üksuse peale tehakse ümmarguseks 10 kroonile, kusjuures 5 kr. ja sellest vähem summa kustutatakse, 5—10 kroonini ulatuv summa aga 10 kr. arvatakse.

§ 38. Peatükk IV (A, B ja C) määratavad kinnisvaramaksu summad tehakse ümmarguseks sentides 10 sendi peale, nii et lõpud 1—5 jäävad maksja kasuks, 6—9 senti arvatakse täiskümneks sendiks linna kasuks. Maksud alla 1 krooni sissenõudmisele ei kuulu.

VI. Kaebuste sisseandmise ja läbivaatamise kord.

§ 39. Igal kinnisvara valdajal on õigus 14 päeva jooksul, hindamise teadaandmise päevast arvates, hindamise vastu anda vastulauset ja paluda ümberhindamist. Vastulaused antakse kirjalikult linnavalitsusele.

§ 40. Kaebaja peab selgesti näitama, missuguse komisjoni toimetuse ta ülekohtuse leiab olevat. Üldine mitterahulolemise avaldus või põhjuste ettetoomine, mis otsekohe hindamise toimetusega ühenduses pole, jäetakse tähele panemata.

§ 41. Vastulauset arutab esiteks linna kinnisvarade hindamiskomisjon, kellel on õigus uut hindamist ette võtta. On komisjon vastulause üle seisukoha võtnud, läheb asi otsustamiseks linnavalitsusele.

§ 42. Vastulause läbivaatamise tähtajad teatatakse kinnisvara omanikule või tema asemikule, kellel on õigus suulisi seletusi anda ja tõendusi ette tuua.

§ 43. Iga vastulause läbivaatamise ja otsustamise üle tehakse protokoll ja kantakse märkus hindamisprotokolli.

§ 44. Kuni vastulause kohta seisukoha võtmiseni linnavalitsuse poolt jääb kinnisvaramaksu nõudmine seisma.

§ 45. Kaebused linnavalitsuse otsuse peale antakse linnavolikogule 14 päeva jooksul otsuse teadaandmise päevast arvates, kuid edasikaebus ei pane maksu sissenõudmist seisma.

§ 46. Linnavolikogu otsuse peale võib kinnisvara valdaja kaebust tõsta administratiiv-kohtu korras.

VII. Jõusseastumise aeg.

§ 47. Käesolevate juhtnööride jõusseastumisega kaotavad maksvuse Tõrva linnavolikogult 28. juulil 1927 vastu võetud ja RT 89 — 1927 avaldatud Juhtnöörid kinnisvarade hindamiseks Tõrva linnas ja 30. augustil 1929 vastu võetud ning RT 85 — 1929 avaldatud Juhtnööride muudatus kinnisvara hindamiseks Tõrva linnas.

§ 48. Käesolevad juhtnöörid astuvad jõusse 15. päeval pärast avaldamist Riigi Teatajas.

Linnapea Jaan Viks.

Sekretär A. Freivald.

Sindi alevivolikogult 30. märtsil 1933 vastu võetud

419. Muudatus sundmääruses ehitiste kohta Sindi alevis.

Alus: Aleviseaduse § 62.

Alevivolikogu otsustas 27. novembril 1930 pr. nr. VIII p. 56 all vastu võetud (RT 7 — 1931 art. 51 lhk. 65—68) Sundmäärus ehitiste kohta Sindi alevis §§ 12, 13, 29—32 ja 36 muuta ja maksma panna järgmiselt:

§ 12. Esimeses ehituseraioonis lubatakse tänava äärde püstitada uusi ehitusi kas tulekindlast materjalist või puust maju. Jaama tänava äärde on keelatud alla kahakordsete majade ehitamine.

Teises ehituseraioonis lubatakse püstitada uusi ehitusi kõnnitee äärest 4,5 m, missugune maa elumaja ulatuseni on eesaiaks.

Kolmandas ja viiendas ehituseraioonis lubatakse püstitada ehitusi põllumajanduslikkudeks otstarveteks.

Neljandas ehituseraioonis (tööstuse) lubatakse püstitada ehitusi, mis on määratud niisuguste tööstuste jaoks, mis rikuvad oma suitsuga õhku ja tülitavad käruga naabreid.

Katused kõikides ehituseraioonides võivad olla sindlid, või tulekindlast materjalist, kusjuures sindlid tulevad imbutada fenolaadiga ja värvida rootsi värviga.

§ 13 kaotab täielikult maksvuse.

§ 29. Puust eluhoonetes peab puust trepid nii asetatama, et iga teise korra korteril on kasutada vaba juurdepääs kahele eraldi väljapääsuga trepile. Väljapääsud ei tohi asetuda kõrvuti. Trepiruumid peavad vahetult piiratud olema vähemalt 10 sm paksuste prussidest seintega või vähemalt 13 sm paksuste palk- või sõrestikseintega. Ühekordset katusekorraga puust elumaja on lubatud ehitada ühe trepiga, kui katusekorra eluruumi põrandapind ei ületa üle 70 m².

§ 30. Eluruumidesse viivate sunduslikkude trepiastmete kõrgus ei tohi tõusta üle 18 sm ja laius minna alla 25 sm.

Üksikutesse elukorteritesse viivate treppide trepiastmete puhas pikkus peab olema:

2-kordsetes elumajades vähemalt 1 m,

3-kordsetes elumajades vähemalt 1,1 m.

Ühekordsetes katusekorraga elumajades lubatakse ehitada ühe marsiga treppe 1,1 m laiuses.

Kahe- ja rohkem kordsetes majades trepikoja laius peab olema vähemalt 2,15 m, kui trepi pöördel on podestid, ja vähemalt 2,60 m, kui trepil on keerdastmed.

§ 31. Sahvrite, käsikambrite ja klosettide ehitamine sisemiste treppide alla on lubatud, kui nende ruumide seinad ja lagi on seestpoolt krohvitud või vooderdatud tulekindla materjaliga.

§ 32. Eraldiseisvad korstnad peavad asetatud olema püstloodis ja tugenema alusmüürile. Kaks või enam iseseisvat korstnat, kui nad ühe ja sama kallakuse all on, mis mitte 60° väikesem ei või olla, võib katusealuses ruumis ühendada üheks korstnaks niiviisi, et nad üksteisele toetuvad. Kivist või mõnest muust tulekindlast materjalist ehitatud seintes võivad suitsukanalid tõusta 60° kallakusega. Veetavate lõõride ehitamine on pööningule keelatud; veetavad lõõrid eluruumides olgu kahekordsest raudplekist üksteise sees ja vahetäitega üksteisest isoleeritud või kividest nurkraudade peal. Korstna pinnad hoone sees, kuni katuseeni, peavad olema krohvitud. Korstnad peavad varustatud olema keldris, või selle puudumisel hoone alumisel korral, puhastamise jaoks kättesaadavalt asetatud ja tihedalt suletavate ustega.

§ 36. Õhuklosetid elumajades peavad asuma välisseina ääres ja olema valgustatud aknaga. Klosetiruum peab olema vähemalt 0,75 m × 1,00 m ja kõrgus vähemalt 2 m. Mustuseaugu seinad ja põhi tuleb teha betoonist või kivist, laotud tsemendisegule. Põhi ja seinad tuleb siledaks teha seestpoolt tsemendi seguga ning auk õhukindla kaanega varustada ja ühendada köögi-korstna erilõõriga. Mustuseaugud tuleb ehitada lahus maja alusmüüridest ja seintest.

See sundmääruse muudatus astub jõusse 15. päeval pärast avaldamist Riigi Teatajas.

Alevivanem A. Kuller.

Alevisekretär Ev. Saar.